

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 21 декември 2020 г.
(OR. en)

14293/20

Междуинституционално досие:
2020/0331(CNS)

FISC 236
ECOFIN 1193

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
До:	Г-н Јерре TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2020) 749 final
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2006/112/ЕО във връзка с предоставянето на изпълнителни правомощия на Комисията за определяне на значението на термините, използвани в някои разпоредби от посочената директива

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2020) 749 final.

Приложение: COM(2020) 749 final

Брюксел, 18.12.2020 г.
COM(2020) 749 final

2020/0331 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2006/112/ЕО във връзка с предоставянето на изпълнителни правомощия на Комисията за определяне на значението на термините, използвани в някои разпоредби от посочената директива

Обяснителен меморандум

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Понастоящем Комисията няма изпълнителни правомощия по отношение на Директивата за ДДС¹. Единственият наличен за Комисията инструмент за стимулиране на еднаквото прилагане на правилата на ЕС в областта на ДДС е *консултативен комитет*, създаден съгласно член 398 от Директивата за ДДС — „Комитетът по ДДС“.

Комитетът по ДДС се състои от представители на държавите членки и на Комисията и разглежда въпроси във връзка с прилагането на разпоредбите относно ДДС, повдигнати от Комисията или от държава членка. Тъй като Комитетът по ДДС е консултативен комитет, понастоящем той може единствено да приема незадължителни насоки относно прилагането на Директивата за ДДС, а задължителни мерки за изпълнение може да бъдат приемани единствено от Съвета въз основа на предложение на Комисията (член 397 от Директивата за ДДС).

Опитът показва, че тези насоки невинаги гарантират еднакво прилагане на законодателството на ЕС в областта на ДДС. Например неотдавна Комитетът по ДДС не успя да приеме единодушно насоки по редица въпроси, свързани с практическото прилагане на разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/1910 на Съвета (Директивата за „бързите решения“)². В резултат на това държавите членки следват различни подходи по въпроси като:

- дали складът е постоянно установена стопанска дейност на данъчнозадължено лице или случаят е друг (когато складът, до който се превозват стоките в рамките на договорености за стоки, складиращи до поискване от клиента, е притежаван или нает от данъчнозадълженото лице, което прехвърля стоките);
- какво се определя като „малки загуби“ или какво третиране трябва да бъде предоставено за такива малки загуби за целите на договореностите за стоки, складиращи до поискване от клиента;
- значението на термините „доставчик...“, който изпраща или превозва стоките сам или чрез трето лице[, действащо от] негово име“ (член 36а, параграф 3 от Директивата за ДДС).

Неотдавна Комитетът по ДДС не успя да приеме единодушно насоки и по следните въпроси:

- относно начина, по който за целите на ДДС следва да се определя мястото на услуга, представляваща събитие, което се осъществява в няколко държави членки;

¹ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г.)

² Директива (ЕС) 2018/1910 на Съвета от 4 декември 2018 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на хармонизирането и опростяването на някои правила от системата на данъка върху добавената стойност за данъчно облагане на търговията между държавите членки (ОВ L 311, 7.12.2018 г., стр. 3—7).

- за това дали доставка на стоки или услуги между главното управление на дружество, установено в държава членка, и група за целите на ДДС в друга държава членка, която включва клон на същото дружество, представлява облагаема сделка за целите на ДДС.

Тези несъответствия е вероятно да доведат до случаи на двойно данъчно облагане и ще създадат правна несигурност и допълнителни разходи за предприятията, които обикновено приключват едва след значителен период от време с решение на Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС), водещо понякога до тълкуване, което преди това не е било споделяно от мнозинството от държавите членки (като например относно прилагането на „правилата за подялба на разходите“)³. Би могло дори да се случи така, че решението на Съда на ЕС да не решава всички случаи на несигурност, като се има предвид, че то се отнася до конкретна фактическа ситуация. Именно това се случи във връзка с третирането за целите на ДДС на доставките между главно управление и негов клон (в съчетание с групи за целите на ДДС): въпреки че чрез решението на Съда на ЕС по делото *Skandia America*⁴ бяха решени редица проблеми, продължават да са налице съмнения относно третирането за целите на ДДС на ситуации, които не съответстват точно на фактите по делото, отнесено до Съда на ЕС.

С оглед на гореизложеното и както беше посочено в Съобщението за план за действие за справедливо и опростено данъчно облагане в подкрепа на стратегията за възстановяване⁵, се предлага изменение на Директивата за ДДС с цел създаването на комитет, който ще контролира приемането на актове за изпълнение в някои области на ДДС от страна на Комисията. В това отношение трябва да бъдат подчертани три аспекта:

- Първо, процедурите на комитета ще се прилагат единствено във връзка с ограничен набор от правила за изпълнение на разпоредбите на Директивата за ДДС, за които се изисква общо тълкуване. За всяко изменение на Директивата за ДДС се изисква единодушно одобрение в Съвета, каквото е положението понастоящем.

- Второ, в интерес и на данъчните администрации, и на предприятията е да се улесни приемането на общи тълкувания на разпоредбите на Директивата за ДДС, тъй като е вероятно несъответствията в тази област да доведат до двойно данъчно облагане, нарушаване на конкуренцията и допълнителни разходи за предприятията. В това отношение процедурата на комитета е дългогодишният стандартен подход, използван в правото на ЕС за улесняване на достигането до тези общи тълкувания. Следва да се отбележи, че в областта на косвеното данъчно облагане стандартните процедури на комитета вече се прилагат по отношение на административното сътрудничество във връзка с ДДС и по отношение на акцизите.

³ Решения от 4 май 2017 г., Комисия/Люксембург, C-274/15, EU:C:2017:333; от 21 септември 2017 г., DNB Banka, C-326/15, EU:C:2017:719; от 21 септември 2017 г., Aviva, C-605/15, EU:C:2017:718; и от 21 септември 2017 г., Комисия/Германия, C-616/15, EU:C:2017:721.

⁴ Решение на Съда на ЕС от 17 септември 2014 г., *Skandia America*, C-7/13, ECLI:EU:C:2014:2225.

⁵ Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета — план за действие за справедливо и опростено данъчно облагане в подкрепа на стратегията за възстановяване, COM(2020) 312 final, 15.7.2020 г.

- Трето, Съветът ще запази изпълнителните правомощия, доколкото те не попадат в строго определения обхват на оправомощаване на Комисията, и по-специално по съществените въпроси, които са особено чувствителни за държавите членки.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Предложението е съставено на основание на член 113 от ДФЕС. В този член се предвижда Съветът, като действа с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след консултация с Европейския парламент и Икономическия и социален комитет, да приема разпоредби за хармонизиране на правилата на държавите членки в областта на косвеното данъчно облагане.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Предложението съответства на принципа на subsidiarity, като основният проблем, който е установен, е именно нехармонизираното прилагане от държавите членки на понятията, които се съдържат в Директивата за ДДС, което от своя страна може да доведе до двойно данъчно облагане или необлагане, по-специално в презграничните случаи. Не е възможно държавите членки сами да решат тези проблеми. Фактът, че на Комисията са предоставени някои изпълнителни правомощия, ще позволи по-бързото и ефикасно справяне със ситуацията, която са резултат от различия в тълкуването и които пораждаат проблеми за търговците. В тази дейност Комисията ще бъде подпомагана от комитет, който се състои от експерти в областта на ДДС от данъчните администрации на държавите членки и който поради това ще бъде в състояние да разглежда проблемите по съгласуван начин и своевременно.

• Пропорционалност

Предложението съответства на принципа на пропорционалността, тъй като не надхвърля необходимото за постигане на целите на Договорите, по-специално безпроблемното функциониране на единния пазар, което понастоящем се възпрепятства от различното тълкуване и прилагане на понятия във връзка с ДДС от страна на държавите членки.

• Избор на нормативен акт

Предложеният акт е директива за изменение на Директивата за ДДС.

3. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отрицателно отражение върху бюджета на ЕС.

4. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

• Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението

Предложената роля на Комисията, подпомагана от комитет, следва да бъде съсредоточена върху определени области, в които е необходимо еднакво прилагане на понятията от законодателството на ЕС в областта на ДДС. При липса на такова еднакво прилагане ще продължат да съществуват проблеми, като например двойно данъчно облагане или необлагане.

A) Изпълнителни правомощия, предоставени на Комисията и на Съвета: нов член 397а от Директивата за ДДС във връзка с новия член 397 от нея

i) член 397а, параграф 1, първата алинея във връзка с втората алинея от посочената разпоредба и с член 397

В член 291 от ДФЕС се предвижда, че „когато са необходими еднакви условия за изпълнение на правно обвързващите актове на Съюза“, като общо правило тези актове предоставят изпълнителни правомощия на Комисията и — в специфични и надлежно обосновани случаи — на Съвета. Според установената практика на Съда на ЕС понятията, използвани в цялата Директива за ДДС, с изключение на твърде редките случаи, в които в самата директива тяхното определяне е изрично предоставено на държавите членки, са понятия и термини от правото на Съюза, които изискват еднакво тълкуване и прилагане⁶.

Термините от Директивата за ДДС, за които Директивата „съдържа изрично препращане към правото на държавите членки с оглед на определянето на (техния) смисъл и обхват“, са твърде малко. Като примери може да бъдат посочени понятията „земя за строеж“ и „прилежащата земя на дадена сграда“ (член 12), „специални инвестиционни фондове“ (член 135, параграф 1, буква ж) и „предоставяне на настаняване“ (член 135, параграф 2, буква а). За повечето от другите термини и понятия, използвани в Директивата, според Съда на ЕС е необходимо еднакво тълкуване и прилагане, което, както се посочва в член 291 от ДФЕС, следва да бъде предвидено чрез мерки за изпълнение.

Предоставянето на изпълнителни правомощия на Комисията е ограничено до определяне на значението на някои разпоредби от Директивата за ДДС. Съветът от своя страна запазва своите изпълнителни правомощия извън обхвата на това оправомощаване на Комисията. По-специално, всички изпълнителни правомощия, чиято цел не е определянето на значението на термините, посочени в член 397а, параграф 1, първата алинея, ще са от компетентността на Съвета. Освен това всички мерки за изпълнение, които са свързани с разпоредбите от дял I („Предмет и обхват“), дял VIII („Данъчни ставки“) и дял XIII („Дерогации“) от Директивата за ДДС и които са особено чувствителни за държавите членки, попадат изцяло в обхвата на изпълнителните правомощия на Съвета. И накрая, държавите членки са тези, които ще приемат съответните правила относно елементите, изрично изключени от изпълнителните правомощия на Комисията в член 397а, параграф 1, втората алинея.

ii) параграф 1, първата алинея, точка а) във връзка с втората алинея

Дял III от Директивата за ДДС се отнася до данъчнозадължените лица. За няколко разпоредби от посочения дял III ще бъде необходимо еднакво тълкуване, тъй като в Директивата за ДДС определянето на значението на използваните в тях термини не е оставено на националното законодателство на държавите членки: така например понятието „инцидентно“ (член 9, параграф 2) или понятието „търговски панаири и изложби“ (категория 8) в приложение I).

За разлика от това на Комисията следва да не се предоставят правомощия да извършва следното чрез актове за изпълнение:

⁶ Вж., наред с другото, решението от 27 ноември 2003 г., Zita Modes, C-497/01, ECLI:EU:C:2003:644, точки 34—36.

- да упражнява от името на държава членка или да възпрепятства упражняването от държава членка на възможностите за избор, предоставени с Директивата за ДДС на държавите членки, по отношение на групите за целите на ДДС (член 11), данъчнозадължените лица, които инцидентно извършват сделка, алтернативните критерии в сравнение с този за първото обитаване на сгради, значението на термина „прилежаща земя на дадена сграда“ (член 12) и освободените дейности, които да се считат за дейности на публични органи (член 13, параграф 2);
- да установи определението за „земя за строеж“, тъй като в Директивата изрично се посочва, че определението трябва да бъде дадено посредством националното право (член 12, параграф 3).

iii) параграф 1, първата алинея, точка б) във връзка с втората алинея

Дял IV от Директивата за ДДС се отнася до облагаемите сделки. Ясно е, че за понятията, използвани в разпоредбите в този дял, е необходимо еднакво прилагане: такива са например понятията „материална вещ“ (член 14, параграф 1), „стопански активи“ (член 17, параграф 1) и „пристигане“ (член 17а, параграф 4). Комисията обаче следва да няма право чрез мерки за изпълнение да упражнява от името на държава членка или да възпрепятства упражняването от държава членка на която и да е от възможностите за избор, предоставени на държавите членки в този дял. Тези възможности се отнасят до понятието „доставка на стоки“ (член 14, параграф 3, член 15, параграф 2, членове 18 и 19) и до понятието „доставка на услуги“ (член 26, параграф 2 и членове 27 и 29).

iv) параграф 1, първата алинея, точка в) във връзка с втората алинея

Дял V от Директивата за ДДС се отнася до мястото на облагаемите сделки. Тук необходимостта от еднакво прилагане на разпоредбите е очевидно, тъй като различното тълкуване от държавите членки на термини, използвани в тях, най-вероятно ще доведе до случаи на двойно данъчно облагане или необлагане. Така например за всяко от понятията „превоз или изпращане от или от името“ на доставчика (членове 32 и 33), „сглобяване или инсталиране“ (член 36), „първи доставчик“ и „краен клиент“ (член 36а), „недвижими имоти“ (член 47) и „ресторантьорски и кетъринг услуги“ (член 55) е необходимо еднакво прилагане в целия Съюз.

За разлика от това на Комисията следва да не се предоставят правомощия чрез мерки за изпълнение да упражнява от името на държава членка или да възпрепятства упражняването от държава членка на възможностите за избор, предоставени на държавите членки в този дял (например възможностите във връзка с „фактическото ползване и потребление“ по отношение на мястото на предоставяне на някои услуги).

v) параграф 1, първата алинея, точка г) във връзка с втората алинея

В дял VI се разглеждат данъчното събитие и изискуемостта на ДДС. По отношение на разпоредбите, използвани в този дял, е необходимо еднакво прилагане: например за понятията „последователни отчитания“, „последователни плащания“ или „доставки на стоки, които се изпълняват непрекъснато“ (член 64) и понятията „авансово плащане“ (в Директивата „плащане по сметка“) и „получаване на плащането“ (член 65). На Комисията обаче следва да не се предоставят правомощия да упражнява от името на държава членка или да възпрепятства упражняването от държава членка на възможността за избор по отношение на изискуемостта на ДДС за доставките на стоки,

които се изпълняват непрекъснато (член 64, параграф 2, трета алинея). Това ще се прилага и за дерогациите, разрешени на държавите членки по отношение на изискуемостта на ДДС за някои сделки или някои категории данъчнозадължени лица (член 66).

vi) параграф 1, първата алинея, точка д) във връзка с втората алинея

Дял VII от Директивата за ДДС се отнася до данъчната основа на ДДС. По отношение на разпоредбите, използвани в този дял, е необходимо еднакво прилагане: например за понятията „пазарен етап“, „покупна цена“ или „себестойност“ (член 72); „възнаграждение“ (в Директивата „на срещна престация“) и „субсидии, пряко свързани с цената на доставката“ (член 73); „данъци, мита, налози и такси“ и „съпътстващи разходи“ (член 78) и „отстъпки от цените и намаления“ или „разчетна сметка“ (член 79). За разлика от това на Комисията следва да не се предоставят правомощия чрез мерки за изпълнение да упражнява от името на държава членка, нито да възпрепятства упражняването от държава членка на която и да е от възможностите за избор, предоставени на държавите членки в посочения дял. Също така на Комисията няма да се предоставят правомощия да установява условията и правилата по отношение на изменението на данъчната основа (член 90, параграф 1) или обменния курс (член 91, параграф 2).

vii) параграф 1, първата алинея, точка е) във връзка с втората алинея

Дял IX от Директивата за ДДС се отнася до освобождаванията. На Комисията следва да не се предоставят правомощия чрез мерки за изпълнение:

- да установява определенията, признаванията или разрешенията, възложени на държавите членки в член 132, параграф 1 (като например определението за „медицински и парамедицински професии“ в член 132, параграф 1, буква в) или признаването на организации за „благотворителни“ в буква ж) от същата разпоредба);
- да определя понятието „специални инвестиционни фондове“ (член 135, параграф 1, буква ж) и да установява условията и ограниченията за освобождаването по отношение на залагането, лотариите и другите форми на хазарт (параграф 1, буква и) от същата разпоредба);
- да установява ограниченията за освобождаванията, отнасящи се до някои сделки, третиращи като износ, които с Директивата се възлагат на държавата членка домакин (приемащата държава членка) (член 151).

Освен това на Комисията няма да бъдат предоставени правомощия да упражнява от името на държава членка или да възпрепятства упражняването от държава членка на която и да е от възможностите за избор, предоставени на държавите членки в посочения дял. Като пример тук може да бъдат посочени възможностите за избор по отношение на освобождаванията за спортни и културни услуги (член 133, втората алинея); изключения от освобождаването по отношение на отдаването под наем или под аренда на недвижими имоти (член 135, параграф 2, втората алинея) и правото на избор за данъчно облагане (член 137) или решението за прилагане на някое от освобождаванията за сделки, отнасящи се до международната търговия със стоки (глава 10 от посочения дял)

viii) параграф 1, първата алинея, точка ж) във връзка с втората алинея

Дял Х от Директивата за ДДС се отнася до приспадането на данъка. На Комисията следва да не се предоставят правомощия да упражнява от името на държава членка или да възпрепятства упражняването от държава членка на възможностите за избор, предоставени на държавите членки в посочения дял: например възможностите за избор, отнасящи се до пропорционалното приспадане (член 173, параграф 2); ограниченията на правото на приспадане (в членове 176 и 177) или правилата, уреждащи правото на приспадане (членове 180 и 181).

ix) параграф 1, първата алинея, точка з) във връзка с втората алинея

Дял XI и приложение VI към Директивата за ДДС се отнасят до задълженията по ДДС. Например на Комисията ще бъдат предоставени пълномощия да определя чрез мерки за изпълнение понятията „вземане на участие“ (член 192а), „строителни работи“ или „услуги по разрушаването“ (член 199) или „данъчен представител“ (член 204). За разлика от това Комисията няма да може да упражнява от името на държава членка или да възпрепятства упражняването от държава членка на възможностите за избор в тези разпоредби, а именно възможността за прилагане на обратно начисляване (член 194 или член 199) или възможността на данъчнозадължено лице да се разрешава да определи данъчен представител. Освен това Комисията не може да установява определение за „данъчен референтен номер“ (член 239), тъй като с Директивата за ДДС определянето е възложено пряко на държавите членки.

х) параграф 1, първата алинея, точка и) във връзка с втората алинея

Дял XII от Директивата за ДДС се отнася до специалните режими на данъка. На Комисията следва да не се предоставят правомощия да упражнява от името на държава членка или да възпрепятства упражняването от държава членка на възможностите за избор, предоставени на държавите членки в посочения дял, по-точно в членове 281, 284, 285, 286, 287, 296, 301, 303, 318, 326, 330, 333, 342, 344, 349, 352, 366, 367, 369г, 369з и 369и. Също така на Комисията следва да не се предоставят правомощия да определя процедурите за приспадане или възстановяване на ДДС, възложени на държавите членки по член 303 по отношение на специалния режим за земеделските производители. Освен това на Комисията следва да не се предоставят правомощия да установява правилата, посочени във връзка с упражняването на възможностите за избор по член 316 и член 324 по отношение на специалните режими за данъчнозадължените дилъри.

xi) параграф 1, третата алинея

Съгласно член 291, параграф 3 от ДФЕС „Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура, установяват предварително общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията“. Европейският парламент и Съветът са изпълнили това чрез „Регламента относно процедурата на комитета“, приет през февруари 2011 г.⁷.

⁷ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията, ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

Въпреки че по принцип ще е налице законова възможност законодателят да предостави на Комисията изпълнителни правомощия, без да изисква какъвто и да е контрол от страна на държавите членки⁸, това не е възможността, възприета в предложението. Напротив, въвежда се контролен механизъм, възложен на комитет. Това означава, че при упражняването на изпълнителните правомощия Комисията не може да действа самостоятелно, тъй като това упражняване във всеки случай ще изисква положителното становище на комитета. В тази рамка ще се прилагат правилата на „Регламента относно процедурата на комитета“, свързани с процедурата по разглеждане.

xii) параграф 2

Правилата, приети от Съвета и понастоящем включени в Регламента за изпълнение за ДДС, продължават да бъдат в сила въпреки предоставянето на някои изпълнителни правомощия на Комисията. Независимо от това Комисията, подпомагана от комитет, ще може — винаги в рамките на определения обхват на възложените ѝ правомощия, да приема бъдещи правила, които може да имат същия обхват като настоящите разпоредби на Регламента за изпълнение за ДДС, като последните в такъв случай би трябвало да бъдат заличени от Съвета.

Б) Новият комитет: член 398а от Директивата за ДДС

Предоставянето на изпълнителни правомощия на Комисията съгласно настоящото предложение в никакъв случай не води до липса на контрол от страна на държавите членки върху упражняването на тези правомощия от страна на Комисията. Правилата и общите принципи относно механизмите за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията са предвидени във вторично законодателство, а именно в „Регламента относно процедурата на комитета“. По въпроси, свързани с данъчното облагане, „процедурата по разглеждане“, предвидена в член 5 от „Регламента относно процедурата на комитета“ (не съществува възможност за прилагане на „процедурата по консултиране“, посочена в член 4, в областта на данъчното облагане), гарантира, че Комисията не може да извършва никакви действия без одобрението на държавите членки в новия комитет. Единствено в случай на положително становище на комитета Комисията има право да приеме мерките за изпълнение; за разлика от това, както при отрицателно становище, така и при липса на становище на комитета Комисията няма да разполага с правомощията да приеме съответния акт за изпълнение.

Разпоредбите относно състава и председателя на комитета са пряко посочени в член 3 от „Регламента относно процедурата на комитета“. Комитетът по ДДС запазва ролята си като орган, отговарящ за разглеждане на консултациите, предвидени в Директивата за ДДС. Такива консултации са посочени в членове 11, 27, 102, 155, 164, 167, 177, 191, 238, 281, 318 и 352. Освен това Комитетът по ДДС следва също така да може да разглежда всички други въпроси във връзка с прилагането на разпоредбите на Съюза относно ДДС, но в тези области той ще има правомощия единствено да издава незадължителни насоки, каквото е положението понастоящем.

⁸ Вж. съображение 6 и член 1 от „Регламента относно процедурата на комитета“.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2006/112/ЕО във връзка с предоставянето на изпълнителни правомощия на Комисията за определяне на значението на термините, използвани в някои разпоредби от посочената директива

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент⁹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹⁰,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) За да се гарантира еднакво прилагане на правото на Съюза и спазване на принципа на равенство, по отношение на термините, използвани в разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета¹¹, в които на държавите членки не се разрешава изрично да определят тяхното значение и обхват, е необходимо еднакво тълкуване в целия Съюз.
- (2) Различното тълкуване на термините, използвани в Директива 2006/112/ЕО, е вероятно да доведе до случаи на двойно данъчно облагане, правна несигурност, допълнителни разходи за предприятията и нарушаване на конкуренцията. Еднаквото тълкуване на тези термини на равнището на Съюза е необходимо и за улесняване на прилагането на Директива 2006/112/ЕО от страна на данъчните администрации и предприятията.
- (3) В член 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз се предвижда, че когато са необходими еднакви условия за изпълнение на правно обвързващите актове на Съюза, с тези актове трябва да се предоставят изпълнителни правомощия на Комисията или, в някои специфични и надлежно обосновани случаи, на Съвета.
- (4) За да бъде повишена ефикасността на процеса на вземане на решения в областта на данъка върху добавената стойност (ДДС) и да се допринесе за по-уеднаквено прилагане на законодателството на Съюза в областта на ДДС, на Комисията

⁹ ОВ С , г., стр. .

¹⁰ ОВ С , г., стр. .

¹¹ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12. 2006 г., стр. 1).

следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за определяне на значението на някои термини, използвани в Директива 2006/112/ЕО.

- (5) Изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията, следва да не подкопават оперативната самостоятелност, предоставена на държавите членки за приемане на необходимите мерки по вътрешното право за изпълнение на някои от разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО. Поради това е необходимо да бъде изяснен обхватът на изпълнителните правомощия, предоставени съответно на Комисията.
- (6) В специфични и надлежно обосновани случаи, по съществени въпроси, които са особено чувствителни за държавите членки, изпълнителните правомощия следва да се предоставят на Съвета. Такъв по-специално ще бъде случаят по отношение на всички мерки за изпълнение, които биха били необходими във връзка с разпоредбите в дял I („Предмет и обхват“), дял VIII („Данъчни ставки“) и дял XIII („Дерогации“) от Директивата за ДДС.
- (7) За да се гарантират еднакви условия за изпълнението на съответните разпоредби на Директива 2006/112/ЕО, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия за определяне на значението на термините, използвани в някои разпоредби от посочената директива. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹².
- (8) Доколкото целта на настоящата Директива, а именно гарантиране на по-еднаквено прилагане на законодателството на Съюза в областта на ДДС, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарността, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалността, уреден в същия член, настоящата Директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (9) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- (1) Член 397 се заменя със следното:

„Член 397

С единодушно решение по предложение на Комисията Съветът може да приема:

- а) всякакви мерки, необходими за изпълнението на разпоредбите в дялове I, VIII, XIII от настоящата директива и в приложения III, IV, V и X към нея;

¹² Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

б) всякакви мерки, необходими за изпълнението на разпоредбите в дяловете от настоящата директива и приложенията към нея, които не са посочени в точка а), доколкото тези мерки не са свързани с определянето на значението на термините, използвани в тях.

(2) В дял XIV, глава 1 се добавя следният член 397а:

„Член 397а

1. Посредством актове за изпълнение Комисията може да определя значението на термините, използвани в следните разпоредби:

- а) по отношение на данъчнозадължените лица за целите на ДДС, разпоредбите в дял III и приложение I;
- б) по отношение на сделките, които са облагаеми за целите на ДДС, разпоредбите в дял IV;
- в) по отношение на мястото на облагаемите сделки, разпоредбите в дял V и приложение II;
- г) по отношение на данъчното събитие и изискуемостта на ДДС, разпоредбите в дял VI;
- д) по отношение на данъчната основа на ДДС, разпоредбите в дял VII;
- е) по отношение на освобождаванията от ДДС, разпоредбите в дял IX;
- ж) по отношение на приспадането на ДДС, разпоредбите в дял X;
- з) по отношение на задълженията на данъчнозадължените лица и на някои данъчно незадължени лица, разпоредбите в дял XI и приложение VI;
- и) по отношение на специалните режими на данъка, разпоредбите в дял XII и приложения VII, VIII и IX.

Първата алинея не се прилага по отношение на следните разпоредби:

- а) разпоредбите, с които на държавите членки се разрешава да упражняват възможност за избор, доколкото става въпрос за решението за упражняване на тази възможност;
- б) разпоредбите, съдържащи изрично посочени термини, за които държавите членки трябва да установят определение, доколкото става въпрос за определянето на значението на тези термини;
- в) разпоредбите, съгласно които условията, процедурите и правилата трябва да се определят от държавите членки, доколкото става въпрос за тези условия, процедури и правила;
- г) разпоредбите относно процедурите за признаванията и разрешенията, които трябва да се предоставят от държавите членки, доколкото става въпрос за тези процедури;
- д) разпоредбите относно данъчния референтен номер в член 239.

Актовете за изпълнение по първата алинея се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 398а, параграф 2.

2. Когато разпоредбите на актовете за изпълнение на Комисията, приети в съответствие с параграф 1 от настоящия член, имат същия обхват като

разпоредбите на мерките за изпълнение, приети от Съвета в съответствие с член 397 от настоящата директива, изменена с Директива (ЕС) на Съвета 2020/285*, Съветът заличава съответните разпоредби в своите мерки за изпълнение.

* Директива (ЕС) 2020/285 на Съвета от 18 февруари 2020 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на специалния режим за малките предприятия и Регламент (ЕС) № 904/2010 относно административното сътрудничество и обмена на информация за целите на наблюдението на правилното прилагане на специалния режим за малките предприятия (ОВ L 62, 2.3.2020 г., стр. 13).

(3) В дял XIV заглавието на глава 2 се заменя със следното:

*„ГЛАВА 2
Комитети“;*

(4) В дял XIV, глава 2 се добавя следният член 398а:

„Член 398а

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011. “

Член 2

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 3

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*